

DŮLEŽITÉ PRO FARMÁŘE.

Riditel censurní úřadovny Spoj. Států žádá farmáře, aby vedli si své zápisníky.

Je to v zájmu usnadnění a zdokonalení příštího zemědělského censusu.

Riditel censurní úřadovny Spoj. Států, Durand, prohlásil v těchto dnech, že farmáři v celé zemi měli by považovati za svoji povinnost spolupůsobiti při sestavování přesných dat příštího zemědělského censusu.

Dvanáctý census přinesl na jevo, že v průmyslových podnicích uložen je kapitál \$5,046,939,516.00. Kapitál uložený v zemědělských podnicích byl \$20,514,001,838.00, tedy čtyřikrát větší, než v podnicích průmyslových.

V roce 1900 census nalézá 5,739,657 farem, o 1,175,016 více než v roce 1890. V roce 1890 bylo o pět napočteno o 555,734 farem více než v roce 1880.

Soudíme-li dle vzrůstu počtu farem v posledních letech, seznaváme, že počet farem v roce 1910 dostoupí nejméně na 6,000,000. Dle tohoto posledního censusu 10,433,188 osob mužských i ženských přes 10 roků starých zaměstnáno bylo v agrikulturních podnicích. Má se za to, že počet ten vzroste při příštím sčítání o několik milionů.

Je pochopitelné, že získání přesných údajů spojeno je se značnými potížemi, ale spolupůsobení farmářů může usnadniti tuto práci. Rovněž tak měly by činiti různé zemědělské organizace.

Odborníci a farmářští znalci, kteří zabývají se zemědělskými záležitostmi, zjednali na krátkou dobu jako zvláštní odborní agenti, meskažij právě ve Washingtoně, aby společně s řiditelem Durandem a jeho štábem sestavili dotazné listiny, tak aby soupis byl nenamáhavý, snadno srozumitelný a při tom přesný.

Jisté kroky učiněny budou censurní úřadovnou, aby farmáři sami považovali za svoji povinnost všemi silami pracovati za účelem získání přesných statistických dat, které v první řadě budou zájmaty je samé.

Riditel censurní úřadovny vedle toho připomíná, že zemědělský census bude pořádan v téže době jako soupis obyvatelstva. Potřeba vedení psaných neb trvalých záznamů na farmě je nutná, neboť k zjištění přesných dat je třeba jistoty a nikoliv pouze dohadů.

Každá osoba bude tázána, jakou rozlohu a cenu má jeho farma; to je především půda, nalézající se pod pluhem, dále rozloha země, na níž nalézá se les.

Každý farmář dále bude žádán, aby udal rozlohu, množství a cenu každé úrody, počítaje v to obilí, seno, zeleniny, ovoce, bavlnu, tabák atd., vypěstované na farmě během sezóny v roce 1909.

Každý farmář bude požádán, aby udal počet a cenu všech domácích zvířat, drůbeže, ůlu včel a pod., jež nalézály se na farmě do dne 15. dubna 1910; dále též počet a cenu mladých zvířat, jako telat, selat, jehňat, dále i kuřat, kachňat, krůtat, housat a pod., vypěstovaných na farmě v roce 1909. Bude dále požádán, aby sdělil, jaký počet kterého druhu domácích zvířat prodal v r. 1909 a mnohých za ně obdržel; dále bude tázán, jaký náklad vyžaduje krmení dobytka.

Zákon nařizuje, aby přesně určen byl počet krav, jež uživalo se při mláčeření, dále jaké množství mléka, másla a sýra bylo vyrobeno a prodáno a mnoho-li se za ně utřžilo.

Dále bude každý farmář dotazován, jaké množství vajec, medu a vosku získal během r. 1909.

Aby mohl se stanoviti náklad na řízení farem, budou farmáři požádáni o udání obnosu, který zaplatili za práci zjednaným silám; dále obnosu, který vydán byl za píci a krmino.

Tato udání budou použita pouze k statistickým účelům, pro něž budou pouze opatřována. Data jednotlivci udaná nebudou jedno-

tlivě uveřejňována, zůstanou tajna a nikdo nebude si je moci prohlédnouti, vyjímaje zaměstnance censurní úřadovny, kteří jsou k němu zapřisáhnuti. Informace, jež dány budou zemědělskému censusu, nebudou v žádném případě používány za účelem odanění a rovněž nebudou přístupny asessorům.

Zákon stanoví pokuty a tresty vezením v případě zneužití tajemství tohoto zvláštního agenty, počtáři, přehlizitelé anebo jinými zaměstnanci. Zároveň však stanoví tresty pro falešná udání anebo odepření potřebných informací.

Riditel Durand přeje si, aby farmáři v tomto roce vedli záznaky o všem shora uvedeném, tak aby práce byla usnadněna jim i censurním zřizovatelům. Každého žádá o spolupůsobení, zvláště pak zemědělské organizace, tak aby získán byl praktický, užitečný a věrohodný census počtu obyvatelstva na farmách a všech zemědělských operací.

SJEZD Č. S. P. S. JEDNOTY.

Sjezd Č. S. P. S. Jednoty, nejstaršího a zároveň nejmohutnějšího podpůrného českého sdružení, odhýval se v minulých dnech v Milwaukee, Wis., za účasti 85 delegátů, jimiž jsou následující:

- Arkansas — Jan Kocourk.
California — Jaroslav J. Justice.
Connecticut — Matěj Veselý.
Dakota — Josef Peterka.
Illinois — Václav Šmajdl, Ezech Frýdl, Jos. A. Šmejkal, Jan Pecha, Jan Chleboun, Longin Tuma, Jan Klaus, Josef Bečvář, Václav Roubal, Cyril R. Jambur, Fr. Rupert, B. V. Sedláček, Felix R. Janovský, J. W. Egernayer, Josef Kroe, Fr. Martinek, Jiří Šindelář, M. Kára, Frank K. Novák, Rudolf Janda, Leo Inč, Vojtěch Šindelář, A. J. Jambor, Jan Bouše, Jos. Filip, Václav Lisý, Václav Běhák.
Iowa — Jan Tlustý, F. W. Slapnicka, Pavel A. Koráb.
Kansas — Antonín Matouš.
Maryland — Jos. Koenigsmark, Fr. Čermák.
Massachusetts — Josef Kovář.
Michigan — Josef Šledr, Tomáš Briehor.
Minnesota — Josef Dvořák.
Missouri — A. J. Čejka, Frank J. Holman, Václav Rezníček, Jos. Novák.
Nebraska — Fr. J. Sadilek, Fr. Witt.
New Jersey — Josef Krasný.
New York — Josef Modr, V. W. Vojtěšek, Jan Fetyk, Bedřich Engel, Václav Hurka, Vác. Svejek, Bernard Here, M. J. Macháček, Josef Fetyk, Fr. Klein, Antonín Zatrěpálek, Josef Veselý.
Ohio — A. B. Petráš, Em. Payer, J. E. Hejduk, Em. Fingulin, Jos. Bulíček, Tom. Šídlo, K. Bernreiter, Ant. Bubák, Al. Žák, Fr. Hrubecský, Ant. Pačes, Václav Švare, Alois Sklenář.
Oklahoma — Frank Svejkovský.
Pennsylvania — Josef Šebecěk, Vojtěch Mulač, Frant. Choura, Jan W. Novák, Václav Ševčík.
Texas — J. R. Kuběna, Anton Kuhlánek.
Wisconsin — J. M. Vilda, Karel Jiran, Jan Šípek.

V neděli před zahájením sjezdu konána byla v ČSPS. síni na rohu 12. a Vine ulice uvítací slavnost, k níž dostavila se téměř celá česká osada milwaucká. Slavnost tato zahájena byla českým právníkem, J. J. Vlachem, načež hosty uvítal zástupce mayora města, Prof. Bohumil Šimek z Iowa City, Ia., který byl po té představen, uvítán byl bouřlivým potleskem. Ve své řeči, po dvě hodiny trvající, řečl pokrok Čechů amerických a zároveň vytkl hlavní epochy dějin českých. Další část programu vyplněna byla ochotnými milwauckými.

V pondělí odpoledne zahájeno bylo zasedání sjezdu národním předsedou br. A. J. Čejkou, který zároveň podal povšechnou zprávu o činnosti jednoty. Tajemnická zpráva čtena byla tajemníkem jednoty, br. Jos. Luňákem. — Po přečtení zprávy tajemníka přikročeno k volbě úředníků pro tuto čtrnáctou konvenci. Jan Pecha z Chicaga zvolen za předsedu, máje pět hlasů většiny proti V. Vojtěškovici z New Yorku. Za místopředsedy zvoleni: Fr. Choura z Pennsylvanie, Fr. Sadilek z Nebrasky a A. Petráš z Ohio; za výp. tajemníka

zvolen Jos. Modr z New Yorku. Na to zvolen výbor na pravidla, který měl na starosti upravití parlamentární pravidla pro tento sjezd, na to jednání odročeno.

V úterým zasedání čteny byly především pozdravné a blahopřejné dopisy od různých spolků. Zároveň sjezd přijal resoluci, ve které vyslovuje svou úctu a uznání br. Jos. Stankovskému, jedinému zjejnmu členu z těch, kdo před padesáti pěti lety Jednotu ČSPS. založili.

Poslední zasedání sjezdu konalo se v sobotu. Vedle vyřízení různých záležitostí odročeny byly útoky, činné na předvodu Čejka a povoleno čtrnácti Matie Školské 1000 korm a Národní Jednotě Pošunavské \$50. Za všeobecného nadšení sjezd ukončen byl v 12.30 odpoledne.

Známé vzrušení ve všech dílech světa vyvolala zpráva, jež dne 1. září došla z Kodaně, že severní pol objeven byl dne 21. dubna 1908 amer. cestovatelem drem. Fredericem A. Cookem. Tak totiž sděloval telegram, který zaslán byl koloniálnímu úřadu v Kodani.

Děje toho znění došla z Lerwicku na Šetlandských ostrovech. Dr. Cook nalézá se na palubě dánského vládního parníku Hans Egede, který plul kolem Lerwicku na své cestě do Dánska. Telegram zněl: "Máme na palubě amerického cestovatele dr. Cooka, který dostihl severního pólu dne 21. dubna 1908. Dr. Cook přibyl do Eperniviku nejsevernější dánské osady na Gronlandu, na ostrově u severního pobřeží v květnu 1908 z Cape Yorku (severozápadní částí Gronlandu, na Buffinském zálivu). Eskymáci na Cape Yorku potvrzují zprávu Cookovu o jeho cestě."

Dr. Cook doprovázen jsa jistým Norvežanem, odcháel z Etah, Gronland, dne 3. března 1908, vzav s sebou osm Eskymáků, tvory saně a dvaáset psích potahů. Byl odhodlán podniknouti svoji cestu skrze Ellesmerehald.

Dr. Cook věnoval již po řadu let svoji pozornost polárnímu výpravám a v roce 1891—2 byl lékařem v Peary-ově polární expedici a v roce 1897—9 byl lékařem v belgické polární výpravě. Došlo také četných záslužných uznání od různých geografických společností evropských za svoje výzkumy a spisy o polárních výmnoženostech. Na svou nynější výpravu vydal se v létě roku 1907. Vyplul ze Sydney, B. C., na palubě skeneru John R. Bradley, s kapitánem Mosesem Bradleyem. Družina byla zásobena v Etah saněmi, psy a arktickými potřebami. Dr. Cook měl v plánu nedbati tradici a podniknouti cestu k severnímu pólu v době zimní, kdy považovány jsou živly za nejméně příznivé pro postup k severu. O dru. Cookovi nebylo slyšeti žádných zpráv nejméně po osmácti měsíci. Poslední zprávy od něho došly dne 17. března 1908, kdy se nalézá blízko mysu Thomas Hubbardova. Tenkrát oznamoval, že se těší dobrému zdraví a že vybral si zdatnou družinu Eskymáků a že vyhlídka na úspěch jsou znamenité. Sděloval, že má v úmyslu dostat se k nejsevernějšímu místu Grantlandu a odtud podniknouti konečnou cestu k pólu v zimě 1908. Zvláštní výbor arktického klubu činil kalkulace o jeho cestě, když se mlo za to, že již zahynul, a dospěl k důsledku, že dr. Cook dospěl k pólu a sice někdy na jaře 1908.

Dr. Cook byl rozen v Calieoon Depot, okres Sullivan, N. Y., roku 1865 a oženil se v Brooklyně roku 1902 se slečnou Mary Hultovou. Blížší podrobnosti o cestě dr. Cookově obsaženy jsou ve zvláštním vydání pařížského Heraldu a oznamují asi toto: Dr. Cook vypravil se na lodi Bradley, již mu vypravil americký kapitalista J. R. Bradley, tak daleko na sever Gronska, pokud bylo možno plouti. Zastavil se v Etahu a odtud podnikl cestu saněmi. V místě tom shromáždilo se kolem něho mnoho Eskymáků, již se sem vydali na lov medvědů, a smeseny

se veliké zásoby masa a nakládání potravin. Také mnoho psů sem dopraveno a dr. Cook vybral si z nich jen zvířata nejsilnější. Konečně se vydal na cestu po saních, což se stalo počátkem března roku 1908. Vzal sebou deset Eskymáků a asi padesát psů, kteří táhli saně. K točné měl odtud vzdálenost asi 700 amerických mil, čili asi tisíc kilometrů. Dne 18. března, když výprava dospěla k Herbertově ostrovu, vrátilo se šest Eskymáků, za tři dny vrátili se dva jiní, tak že na konec provázeli Cooka jen dva nejsilnější. Tu měla výprava k točné ještě 400 mil. Cesta tato byla hrozná, neboť teploměr ukazoval ustavičně čtyřicet stupňů pod nulou a při tom val hrozný vítr. Lidé i zvířata museli se ustavičně polyhovat, aby nezmrzli. Jen krátkou dobu odpočivali v ohýkách, jež si ze sněhu vyrobili, pili horký čaj a jedli hovězí lůj. Cesta byla obtížná, velké kry ledové vlně se kupily, a výprava nemohla postupovati přímo, naopak byla nucena dělati velké okliky. Nedaleko točny samé našel Cook zemi, podobající se velikému trojúhelníku a měřící asi 30,000 čtverečních mil. Došli do místa, kde všechen život přestává. Ani mikroskopických zvířat v moři tu není. Dne 7. dubna objevilo se jim slunce. Dr. Cook krom ustavičné hvězdárské pozorování. Když byli asi dvě stě mil od točny, zmenšily se zásoy jejich tak, že byli nuceni pokusiti jednoho psa za druhým. Dne 21. dubna sledoval dr. Cook hvězdárským měřením, že se dostal na severní šířku 89 stupňů, 59 minut a 46 sekund. Zbývalo jen čtrnáct sekund k točné. Výprava postupovala tedy dále a podniknuto měření nové, jímž konečně točna zjištěna. Dr. Cook pověřil Eskymákům, že jsou na nejsevernějším bodu země, kam noha lidská dosud nikdy nevstoupila. Na všech stranách odtud vede cesta k jihu. Na jednom místě byl zaražen veliký kůl a pověšen naň americký praporek. Dne 23. dubna nastoupila výprava cestu nazpátek. Ta byla ještě trapnější, neboť se nedostávalo potravin a psů na potah.

První pokus, dospěti k točné, podniknut byl již v roce 1587 Johnem Davisonem, jemuž se podařilo proniknouti na 72 stupňů severní šířky. Čtyři jiné pokusy podniknuty byly ve století sedmáctém a osmáctém, kdežto ve století devatenáctém podniknuta jich byla dlouhá řada. Všecky byly marné a mnohé spojeny byly se strašlivými obětmi na lidských životech a hrozným utrpením účastníků. Nejnešťastnější byla v roce 1846 výprava Sira Johna Franklina, který vydal se na třetí cestu a zahynul se 135 muži po dlouhých útrapách v le-

dozem moři na sever od Sibíře. V roce 1878 ztratila výprava De Longova na lodi Jeanette 23 mužů. Bez ztráty kromě jedné nebo dvou nebyla výprava žádná. Cestovatelé pokoušeli se k točné dostat všemi směry. Jedním z nejslavnějších takových pokusů byl Nansenův v roce 1895. Nansen na lodi Fram, zvláště k tomu účelu zhotovené, a později na saních proniknul až za 86. stupeň, dále než kterýkoliv jeho předchůdce, a tím dal podnět k celé řadě cest nových. Také jeden Čech měl v polárním cestování účastnství. Byl to krajan Antonín Fiala z Brooklyna, který nejprve cestoval jako fotograf s Baldwinem, ve výpravě Zieglerově a konečně za podpory Zieglerovy podnikl jednu cestu sám. Znám jest také nešťastný pokus švédského cestovatele Andréa, doletěti k točné balonem, v roce 1897. André se dvěma soudruhy vylétl ze Spitzbergu, zmizel a od té doby stopy jeho zanikly. V poslední době ujal ro náhled, že cesta přes Gronsko (Greenland) slibuje nejlepší výsledky. Tudy pustil se několikrát na cestu americký cestovatel, poručík Peary, který loni vyjel na cestu novou na lodi Roosevelt. Podařilo-li se mu nyní konečně k točné dospěti, bude asi překvapen, až tam najde americký praporek.

Dr. Cook jest amerikanisovaný Němec, který se původně jmenoval Koch. Súčástí se mnoha cest lo krajin polárních a v roce 1906 podarilo se mu získati J. R. Bradleje, že mu opatří plachetní loď o 111 tunách a poskytnul mu na cestu potřebné peníze. Dr. Cook vydal se na cestu s mnohem menším křídlem a reklamou nežli Peary. Baldwin a Walter Wellman. Nynější svůj úspěch bude muset (prve dokázati, což bude spojeno s jistými obtížemi. K točné neprovozál žádný cestovatel bílých, jen dva Eskymáci, kteří hvězdárskému měření nerozumí a skrze sextant nedovedou se podívat. Americký cestovatel Baldwin nechtel ve zdar výpravy věřiti, na-proti tomu Greely věří a doufá. Výsledek Cookovy cesty je tak překvapující, že aradž všude na nedůvěru. Pro vědu vlastní nalezení točny velkého významu nemá. Jedná se více o poznání krajin, poměry atmosferické a jiné, kdežto docelení točny samé jest spíše sportovní rekord. Vzdr tomu Cook odvážno svou cestou, podařilo-li se mu skutečně, zajistil si jímno nezmrtnelné.

Vzorné zařízení HOSTINEC ... vlastní ... Frank : Smerad 16. a William ul., Omaha, Neb. Výtečný Metzův ležák, jakož i pravé importované pšezácké stálo na čepa Korbelova vína a nejlepší lihoviny prodává i ve velkém

nikem J. Klaus a tajemníkem dosavadní tajemník Vác. Luňák. Vác. Roubal byl zvolen přívodčím a J. Prost vnitřním strážcem. Do výboru zvoleni byli následující: Kára, Janovský a Šindelář, výbor na fond, Bečvář, Janda a Sedláček, finanční výbor. Do záložní dozoreli komise byli zvoleni: Šmejkal, Macháček a Bernreiter. Dozoreli na orgán: Luňák a Koráb. Následující služné bylo stanoveno úředníkům: předseda \$250, pokladník \$250 a tajemník \$1,200.

Poslední zasedání sjezdu konalo se v sobotu. Vedle vyřízení různých záležitostí odročeny byly útoky, činné na předvodu Čejka a povoleno čtrnácti Matie Školské 1000 korm a Národní Jednotě Pošunavské \$50. Za všeobecného nadšení sjezd ukončen byl v 12.30 odpoledne.

DOSAZENÍ SEVERNÍHO POLU.

American jeho objevitelem.

Velkolepy tento objev vzbudil zájem celého světa.

Známé vzrušení ve všech dílech světa vyvolala zpráva, jež dne 1. září došla z Kodaně, že severní pol objeven byl dne 21. dubna 1908 amer. cestovatelem drem. Fredericem A. Cookem. Tak totiž sděloval telegram, který zaslán byl koloniálnímu úřadu v Kodani.

Děje toho znění došla z Lerwicku na Šetlandských ostrovech. Dr. Cook nalézá se na palubě dánského vládního parníku Hans Egede, který plul kolem Lerwicku na své cestě do Dánska. Telegram zněl: "Máme na palubě amerického cestovatele dr. Cooka, který dostihl severního pólu dne 21. dubna 1908. Dr. Cook přibyl do Eperniviku nejsevernější dánské osady na Gronlandu, na ostrově u severního pobřeží v květnu 1908 z Cape Yorku (severozápadní částí Gronlandu, na Buffinském zálivu). Eskymáci na Cape Yorku potvrzují zprávu Cookovu o jeho cestě."

Dr. Cook doprovázen jsa jistým Norvežanem, odcháel z Etah, Gronland, dne 3. března 1908, vzav s sebou osm Eskymáků, tvory saně a dvaáset psích potahů. Byl odhodlán podniknouti svoji cestu skrze Ellesmerehald.

Dr. Cook věnoval již po řadu let svoji pozornost polárnímu výpravám a v roce 1891—2 byl lékařem v Peary-ově polární expedici a v roce 1897—9 byl lékařem v belgické polární výpravě. Došlo také četných záslužných uznání od různých geografických společností evropských za svoje výzkumy a spisy o polárních výmnoženostech. Na svou nynější výpravu vydal se v létě roku 1907. Vyplul ze Sydney, B. C., na palubě skeneru John R. Bradley, s kapitánem Mosesem Bradleyem. Družina byla zásobena v Etah saněmi, psy a arktickými potřebami. Dr. Cook měl v plánu nedbati tradici a podniknouti cestu k severnímu pólu v době zimní, kdy považovány jsou živly za nejméně příznivé pro postup k severu. O dru. Cookovi nebylo slyšeti žádných zpráv nejméně po osmácti měsíci. Poslední zprávy od něho došly dne 17. března 1908, kdy se nalézá blízko mysu Thomas Hubbardova. Tenkrát oznamoval, že se těší dobrému zdraví a že vybral si zdatnou družinu Eskymáků a že vyhlídka na úspěch jsou znamenité. Sděloval, že má v úmyslu dostat se k nejsevernějšímu místu Grantlandu a odtud podniknouti konečnou cestu k pólu v zimě 1908. Zvláštní výbor arktického klubu činil kalkulace o jeho cestě, když se mlo za to, že již zahynul, a dospěl k důsledku, že dr. Cook dospěl k pólu a sice někdy na jaře 1908.

Dr. Cook byl rozen v Calieoon Depot, okres Sullivan, N. Y., roku 1865 a oženil se v Brooklyně roku 1902 se slečnou Mary Hultovou. Blížší podrobnosti o cestě dr. Cookově obsaženy jsou ve zvláštním vydání pařížského Heraldu a oznamují asi toto: Dr. Cook vypravil se na lodi Bradley, již mu vypravil americký kapitalista J. R. Bradley, tak daleko na sever Gronska, pokud bylo možno plouti. Zastavil se v Etahu a odtud podnikl cestu saněmi. V místě tom shromáždilo se kolem něho mnoho Eskymáků, již se sem vydali na lov medvědů, a smeseny

sem veliké zásoby masa a nakládání potravin. Také mnoho psů sem dopraveno a dr. Cook vybral si z nich jen zvířata nejsilnější. Konečně se vydal na cestu po saních, což se stalo počátkem března roku 1908. Vzal sebou deset Eskymáků a asi padesát psů, kteří táhli saně. K točné měl odtud vzdálenost asi 700 amerických mil, čili asi tisíc kilometrů. Dne 18. března, když výprava dospěla k Herbertově ostrovu, vrátilo se šest Eskymáků, za tři dny vrátili se dva jiní, tak že na konec provázeli Cooka jen dva nejsilnější. Tu měla výprava k točné ještě 400 mil. Cesta tato byla hrozná, neboť teploměr ukazoval ustavičně čtyřicet stupňů pod nulou a při tom val hrozný vítr. Lidé i zvířata museli se ustavičně polyhovat, aby nezmrzli. Jen krátkou dobu odpočivali v ohýkách, jež si ze sněhu vyrobili, pili horký čaj a jedli hovězí lůj. Cesta byla obtížná, velké kry ledové vlně se kupily, a výprava nemohla postupovati přímo, naopak byla nucena dělati velké okliky. Nedaleko točny samé našel Cook zemi, podobající se velikému trojúhelníku a měřící asi 30,000 čtverečních mil. Došli do místa, kde všechen život přestává. Ani mikroskopických zvířat v moři tu není. Dne 7. dubna objevilo se jim slunce. Dr. Cook krom ustavičné hvězdárské pozorování. Když byli asi dvě stě mil od točny, zmenšily se zásoy jejich tak, že byli nuceni pokusiti jednoho psa za druhým. Dne 21. dubna sledoval dr. Cook hvězdárským měřením, že se dostal na severní šířku 89 stupňů, 59 minut a 46 sekund. Zbývalo jen čtrnáct sekund k točné. Výprava postupovala tedy dále a podniknuto měření nové, jímž konečně točna zjištěna. Dr. Cook pověřil Eskymákům, že jsou na nejsevernějším bodu země, kam noha lidská dosud nikdy nevstoupila. Na všech stranách odtud vede cesta k jihu. Na jednom místě byl zaražen veliký kůl a pověšen naň americký praporek. Dne 23. dubna nastoupila výprava cestu nazpátek. Ta byla ještě trapnější, neboť se nedostávalo potravin a psů na potah.

První pokus, dospěti k točné, podniknut byl již v roce 1587 Johnem Davisonem, jemuž se podařilo proniknouti na 72 stupňů severní šířky. Čtyři jiné pokusy podniknuty byly ve století sedmáctém a osmáctém, kdežto ve století devatenáctém podniknuta jich byla dlouhá řada. Všecky byly marné a mnohé spojeny byly se strašlivými obětmi na lidských životech a hrozným utrpením účastníků. Nejnešťastnější byla v roce 1846 výprava Sira Johna Franklina, který vydal se na třetí cestu a zahynul se 135 muži po dlouhých útrapách v le-

dozem moři na sever od Sibíře. V roce 1878 ztratila výprava De Longova na lodi Jeanette 23 mužů. Bez ztráty kromě jedné nebo dvou nebyla výprava žádná. Cestovatelé pokoušeli se k točné dostat všemi směry. Jedním z nejslavnějších takových pokusů byl Nansenův v roce 1895. Nansen na lodi Fram, zvláště k tomu účelu zhotovené, a později na saních proniknul až za 86. stupeň, dále než kterýkoliv jeho předchůdce, a tím dal podnět k celé řadě cest nových. Také jeden Čech měl v polárním cestování účastnství. Byl to krajan Antonín Fiala z Brooklyna, který nejprve cestoval jako fotograf s Baldwinem, ve výpravě Zieglerově a konečně za podpory Zieglerovy podnikl jednu cestu sám. Znám jest také nešťastný pokus švédského cestovatele Andréa, doletěti k točné balonem, v roce 1897. André se dvěma soudruhy vylétl ze Spitzbergu, zmizel a od té doby stopy jeho zanikly. V poslední době ujal ro náhled, že cesta přes Gronsko (Greenland) slibuje nejlepší výsledky. Tudy pustil se několikrát na cestu americký cestovatel, poručík Peary, který loni vyjel na cestu novou na lodi Roosevelt. Podařilo-li se mu nyní konečně k točné dospěti, bude asi překvapen, až tam najde americký praporek.

Dr. Cook jest amerikanisovaný Němec, který se původně jmenoval Koch. Súčástí se mnoha cest lo krajin polárních a v roce 1906 podarilo se mu získati J. R. Bradleje, že mu opatří plachetní loď o 111 tunách a poskytnul mu na cestu potřebné peníze. Dr. Cook vydal se na cestu s mnohem menším křídlem a reklamou nežli Peary. Baldwin a Walter Wellman. Nynější svůj úspěch bude muset (prve dokázati, což bude spojeno s jistými obtížemi. K točné neprovozál žádný cestovatel bílých, jen dva Eskymáci, kteří hvězdárskému měření nerozumí a skrze sextant nedovedou se podívat. Americký cestovatel Baldwin nechtel ve zdar výpravy věřiti, na-proti tomu Greely věří a doufá. Výsledek Cookovy cesty je tak překvapující, že aradž všude na nedůvěru. Pro vědu vlastní nalezení točny velkého významu nemá. Jedná se více o poznání krajin, poměry atmosferické a jiné, kdežto docelení točny samé jest spíše sportovní rekord. Vzdr tomu Cook odvážno svou cestou, podařilo-li se mu skutečně, zajistil si jímno nezmrtnelné.

Vzorné zařízení HOSTINEC ... vlastní ... Frank : Smerad 16. a William ul., Omaha, Neb. Výtečný Metzův ležák, jakož i pravé importované pšezácké stálo na čepa Korbelova vína a nejlepší lihoviny prodává i ve velkém

Nejlepším místem k nakupování stavebního dříví, jest česká dřevařská ohrada. Chicago Lumber Co., na 14. a Nancy ul., Omaha, Neb. 49tf. Čestí prodavači Vás vždy ochotně a vzorně obslouží.

OMAHA HAT FACTORY, 114-116 So. 13. St. Omaha, Neb. JOS. KASPÁREK, kloboučník. S. KAPLAN, majitel. Vyplátí se Vám to, když sobe u nás klobouk objednáte. Jsou moý nejnovější a trvanlivé. Za vzorné uspokojení ručime. Zvláště obchodníci a venkova mli by této výhodné příležitosti požití. Čistíme a barvíme všeho druhu klobouky. 6klm

BERKA & CO. Obstaráváme prodeje pozemků městských i farmerských poctivě a spolehlivě v každém ohledu. Míváme obyčejně vždy nějaký zvláštní bargain na prodej. Zapoatřujeme pojišťování proti ohni a jiným ztrátám v nejlepších společnostech, za kterýmto účelem jsme pověřeni státním auditorem zvláštním povolením. Naši snahou vždy je zachovati si čistotu obchodní pověst, již jsme si až dosud zbudovali. Děkujice za dosavadní přízeň, znamenáme Berka & Co., Omaha, 989 New York Life Building. — Tel. Doug. 7497.